

[Fanger.]

gennemførelse, og staten og dens tjenestemænd er de dårligst egnede til at foretage denne sigtning, navnlig hvis afgørelsen søges påvirket politisk. Yderligere er de angivne beløb så små, at de i forhold til det store investeringsbehov ingenting forslår. Så får vi altså en bunke ansøgninger, som der vil være en masse kontorarbejde med at besvare og returnere o. s. v., og endelig bliver det jo lotteri, hvem der får disse penge.

Af alle disse grunde må vi på samme måde som ved loven om egnsudvikling gå imod lovforslaget.

A. C. Normann: Afgørende for det radikale venstres tilslutning til det foreliggende lovforslag er nu, som tilfældet har været gennem en årrække, navnlig to ting: for det første dette, at denne lovgivning — det viser de praktiske erfaringer — har haft og har en meget stor nyttevirkning for erhvervslivet, og for det andet, at den har været praktisk taget gratis for det offentlige og for skatteyderne, simpelt hen fordi den har været administreret på en så fornuftig måde, at der ikke har været noget tab af en størrelse, det overhovedet er værd at nævne.

Når det ærede medlem hr. Fanger i sine sidste bemærkninger peger på, at staten og statens tjenestemænd efter hans opfattelse er de dårligst tænkelige instanser til at udvælge dem, som skal have disse lån, og til at forestå denne administration, må jeg dog gøre det ærede medlem opmærksom på, at det er en ordening, som erhvervene selv forestår, som forestås af kapable folk udvalgt af erhvervene, eller i hvert fald blandt erhvervenes ledende folk, og de har som sagt gennemført administrationen på en sådan måde, at jeg næsten aldrig gennem alle disse år har hørt nogen kritik af den måde, hvorpå denne lovgivning er blevet administreret. Men når det ligger sådan, at denne lovgivning ikke koster det offentlige noget, og når der næppe kan rejses tvivl om, at den har gjort meget stor gavn, er det vanskeligt at se motiverne til at afbryde en lovgivning, om hvilket dette kan siges.

Det overraskede mig, da det konservative folkeparti, som har god føling med erhver-

vene, i sin tid gik bort fra disse love, som partiet med bl. a. Halfdan Hendriksen i spidsen havde anbefalet varmt gennem nogle år, men det har jo nu været kendt, i alt fald i de sidste 3-4 år, at partiet har den stilling, det ærede medlem hr. Fanger giver udtryk for. Det, der har vakt interesse nu om oppositionens holdning, er spørgsmålet om venstres stilling. Så vidt jeg husker, havde venstre endnu ikke, sidste gang da denne lov fornyedes, fået så nær en tilknytning til de konservative, at de også fandt det nødvendigt at følge det konservative parti på dette område. For os, der i toldlovsudvalget har hørt de konservatives argumenter for at pålægge befolkningen at yde tilskud til industrien i form af højere toldsatser, er det mærkeligt, at en langt mere liberal ordening som denne med lån eller garanti og til markedsrente er så fordømmelig, som den er efter det ærede medlem hr. Fangers opfattelse. Men jeg forstår på det ærede medlem hr. Henry Christensen, at nu er det gået for venstre her, som det er gået på en række af de andre områder, at nu vil heller ikke venstre længere være med til at støtte erhvervene i denne henseende.

På hovedområderne er der for mig nu egentlig kun ét væsentligt spørgsmål tilbage med hensyn til statens udlånsvirksomhed til erhvervsformål, som er uafklaret for venstres vedkommende. Det er spørgsmålet om lån til tilvejebringelse af jord til udstykning og til tilvejebringelse af tillægsjord. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. Henry Christensen, om det er venstres konsekvens af det fællesprogram med de konservative og af hele den nye retning, at venstre nu også ønsker at bidrage til udstykningsens standning igennem unddragelse af al offentlig støtte til det formål.

Så vil jeg i øvrigt gerne sige, at ud fra det radikale venstres opfattelse er det at støtte erhvervslivet nogenlunde det klogeste, folketinget kan gøre, ikke mindst nu for øjeblikket, hvor vi kommer ind under den åbne, den frie konkurrence, som tilslutningen til de syv medfører, og hvor vor opmærksomhed for tiden stadig stærkere vil samles om den del af vort produktionsområde, som trues af omstillingen, og som nu er spændt på, om den overhovedet kan